

Erasmus+

Українська
Асоціація
Європейських
Студій

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
(М. МАРІУПОЛЬ)

КАФЕДРА ЖАНА МОНЕ
«АНАЛІЗ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ДОСВІДУ ДЕМОКРАТІЇ ТА НАЛЕЖНОГО ВРЯДУВАННЯ
В УКРАЇНІ»

JEAN MONNET CHAIRS
«ANALYSIS AND IMPLEMENTATION OF EUROPEAN
EXPERIENCE IN THE AREA OF DEMOCRACY AND
GOVERNANCE IN UKRAINE»

ДО 25-РІЧЧЯ ДОНЕЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УПРАВЛІННЯ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ, ДОПОВІДЕЙ

ІНТЕРНЕТ – КОНФЕРЕНЦІЯ

«УКРАЇНА ТА ЄС: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ»

INTERNET CONFERENCE MATERIALS

«UKRAINE AND EU:
OPPORTUNITIES AND PERSPECTIVES FOR COOPERATION»

18-19 травня 2017
Маріуполь

18-19 May 2017
Mariupol

ЗМІСТ

Вітання від п. Йорга Гельмута, депутата Бундестагу Федеративної Республіки Німеччина.....	16
Виступ п. Єлени Георгопулу, Генерального консула Генерального консульства Греції в м. Маріуполь, «Відносини ЄС-Україна».....	19

ПАНЕЛЬ 1. ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ УКРАЇНА – ЄС

Бережна Л. Г. Поняття «безвізового режиму» та перспективи функціонування безвізового режиму України з Європейським Союзом.....	25
Бородіна О. А. Нові підходи до державної регіональної політики України.....	28
Величко Г. В. Реалії та перспективи співпраці України з ЄС.....	31
Верительник С. М. Реформа децентралізації в Україні: євроінтеграційний аспект.....	33
Весельська М. В. Удосконалення діяльності публічних службовців у сфері освіти відповідно до євроінтеграційного напрямку.....	36
Вовк Т. В. Соціальна та політична ефективність державного управління якістю загальної середньої екологічної освіти.....	38
Зелінська Н. Є. Демократичні принципи як фундаментальна база європейського вибору.....	40
Катеринчук А. Ф. Розвиток публічної служби в країнах ЄС.....	43
Манелюк Ю. М. Консолідація партійних сил як невід’ємна складова європейського вектору розвитку України.....	46
Мануїлова К. В. Децентралізація публічної влади у конституціях країн ЄС: досвід для України.....	51
Марова С. Ф. Актуальні проблеми співробітництва між Україною та ЄС у реформуванні державного управління та місцевого самоврядування.....	53
Матичак О. В. Лібералізація візового режиму як дієвий інструмент інтеграції українців до соціального простору країн Європейського Союзу.....	57
Павличенко Ю. В. Європейський досвід державно-приватного партнерства у сфері освіти.....	60
Павлов Д. М. Європейські наднаціональні структури у сфері молодіжної політики.....	64
Павлова Н. С. Європерспективи для України.....	67
Полторак С. Т. Механізми захисту державної безпеки України.....	70

Решетов В. М. Актуальні питання співпраці органів місцевої влади і громади в контексті інтеграції України до ЄС.....	73
Романенко Є. О., Чаплай І. В. Комунікативна взаємодія органів державної влади з громадськістю – інструмент європейської інтеграції публічного управління в Україні.....	76
Смірнова М. М. Громадськість у євроінтеграційних процесах України.....	79
Тодоров І. Я. Трансформації зовнішньої політики Європейського Союзу в умовах російської агресії в Україні.....	81
Широкопопс О. Ю. Ефективність державних механізмів розвитку освіти в Україні як один з елементів євроінтеграції.....	84
Шклярчук М. Г. Інституційний вимір стратегічних комунікацій ЄС.....	86

ПАНЕЛЬ 2. РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

Адамов Д. В. Системні виклики для бізнесу при взаємодії з місцевими органами влади: результати впровадження іноземного досвіду.....	90
Арцатбанова О. В. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом: перспективи та недоліки.....	93
Балашов М. І. Досвід країн Європейського Союзу в гарантуванні економічної безпеки на підприємствах.....	96
Беззубко Л. В. Іноземна допомога відновленню Донбасу.....	100
Безименна Н. С. Маркетинговий підхід у діяльності органів державного управління.....	103
Бобух І. М. Економічна інтеграція між Україною та ЄС у рамках програми «Горизонт 2020».....	105
Бондаренко А. І. Європейський досвід реформування фінансового механізму державного регулювання.....	109
Витко Т. Ю., Малик В. І. Перспективи проектного менеджменту в публічному управлінні в Україні.....	111
Гралобосва Є. С. Деякі аспекти розвитку підприємств сфери життєзабезпечення міста в умовах економічної інтеграції між Україною та ЄС.....	116
Гуляєва Л. П. Підвищення поінформованості українського суспільства щодо розвитку фінансового сектору Європейського Союзу як фактор успішної євроінтеграції України.....	119
Дейч М. Є. Роль фактору соціальної відповідальності в інтеграційному процесі України.....	122

Висновки. Сучасні реалії потребують підвищення фінансової грамотності українського населення. Знання про тенденції функціонування, структуру та регулювання фінансового сектора ЄС, специфіки користування фінансовими послугами на європейських ринках можуть стати корисними для представників бізнесу, молоді, громадянського суспільства як у контексті подальшої євроінтеграції України, так і у зв'язку з тривалою фінансовою кризою у банківській системі України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гуляева Л., Жук Л. Повышение финансовой грамотности как один из приоритетов устойчивого развития общества в условиях глобальных трансформаций // Устойчивое развитие. Международны журнал. – Международная ассоциация устойчивого развития. Болгария. – 2015. – № 6. – С. 26-32.
2. The EU financial sector as a driver for sustainable development: european integration, policy reform and networked economy perspectives [Electronic resource] // the Erasmus+ Project Results Platform. <http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/erplus-project-details-page/?nodeRef=workspace://SpacesStore/d21367ee-7a29-4fb3-9a31-2c0d84eca551>. – Last access: 2017. – Title from the screen.

Ключові слова: фінансовий сектор ЄС, Європейський Союз, модуль Жана Моне, фінансова грамотність.

Key words: financial sector EU, the European Union, Jean Monnet module, Financial literacy.

Марина Дейч,

доктор економічних наук, доцент, професор

Донецького державного університету управління (м. Маріуполь)

РОЛЬ ФАКТОРУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ІНТЕГРАЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Marina Deich,

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Professor of

Donetsk State University of Management (Mariupol)

THE ROLE OF THE FACTOR OF SOCIAL RESPONSIBILITY IN THE INTEGRATION PROCESS OF UKRAINE

Актуальність. Вхідження України до європейської спільноти усвідомлюється в суспільстві вже не тільки як прагнення, але і як необхідність. Щоб відчувати себе суспільством, яке може жити в колі розвинутих європейських країн, треба розвивати та впроваджувати в країні ті принципи та норми життя, за якими побудована державна політика європейської спільноти. Сталий розвиток визначено ООН як головний напрям розвитку країн на XXI ст. Україна має створити всі умови для започаткування процесу змін, які дозволять забезпечити цей процес.

Постановка завдання. Виконання дій забезпечення сталого розвитку країни передбачає дотримання певних обмежень, нормативів, збалансованості економічної, соціальної екологічної складових, за необхідністю соціальної відповідальності. Усвідомлення світової спільноти значущості соціальної відповідальності у формуванні сталого розвитку сприяло до підписання ряд міжнародних договорів, щодо інноваційних новітніх технологій в промисловості, сфері енергозбереження тощо.

Виклад результатів дослідження. Принципи соціальної відповідальності реалізуються через сукупність правил, норм, настанов до процесу становлення та управління нею. Останні визначають загальні вимоги до державної політики та її структурних складових. До їх складу належать: підзвітність, прозорість, етична поведінка, взаємодія із зацікавленими сторонами, дотримання норм (правових та міжнародних) і прав людини.

Ці загальні міжнародні принципи мають стратегічну спрямованість для кожної країни, але у залежності від рівня розвиненості держави та її національних особливостей розвитку доцільно визначити та конкретизувати зміст принципів сталого розвитку країни в контексті соціальної відповідальності. Соціальна відповідальність в реалізації принципів сталого розвитку в залежності від його змісту носить або характер причини, або наслідку. Але саме вона гарантує певну реалізацію принципів сталого розвитку. Без її застосування принципи можуть залишатись нездійсненими деклараціями. Суб'єкти соціальної відповідальності повинні бути активними й одночасно приймати участь в їх дотриманні

Принципи сталого розвитку, які мають стати орієнтирами та підставою його досягнення з посиленням дії через соціальну відповідальність потребують орієнтації на майбутнє з додержання рівності можливостей різних поколінь у задоволенні потреб існування та розвитку. Одночасно особливої значущості набуває соціальна відповідальність при реалізації принципу сталого розвитку щодо попередження виникнення та поширення дії внутрішніх та зовнішніх небезпек, пов'язаних з його становленням. Значною перешкодою сталого розвитку є хвиляське споживання матеріальних та природних ресурсів та безвідповідальне ставлення до їх використання. Саме соціальна відповідальність сприяє ноосферній орієнтації у цій сфері з перевагою духовних та інформаційних ресурсів.

Вагомим дієвим здобутком для запровадження сталого розвитку є баланс інтересів особи, суспільства, бізнесу, держави та їх взаємна відповідальність щодо стану та перспектив безпеки і розвитку. Розвиненість соціальної відповідальності сприяє рівню збалансованості інтересів її суб'єктів щодо досягнення цілей сталого розвитку.

Участь громадян у формуванні сталого розвитку є свідченням реалізації демократизації управління у цих процесах, а також розкриває якість та ефективність цієї участі, яка обумовлена рівнем відповідальності об'єднань громадян щодо досягнення локальних та загальних цілей сталого розвитку. Відповідальність громадянського суспільства щодо будь-яких напрямів його діяльності є слабо проробленою та реалізованою, але вимоги часу обумовлюють потреби її формування та застосування.

Інтеграція у світову систему колективної безпеки сталого розвитку реалізується через соціальну відповідальність держави як головного суб'єкта, який визначає стратегію дій у цьому напрямку. Досягнення України щодо такої інтеграції є незначними, а її прагнення до цього обумовлюють визначення та конкретизацію обов'язків з боку держави, їх схвалення, підтримку та контроль виконання з боку суспільства та міжнародної спільноти.

Наведена система взаємозв'язку складових соціальної відповідальності визначає перш за все фактори впливу, які мають пряме відношення до сталого розвитку, а саме економічні, соціальні, екологічні та інші, які в певні періоди часу змінюють свою значущість (політичні, науково-технічні, інноваційні, зовнішньоекономічні тощо).

Найбільш поширеними серед усіх є:

економічні – вони створюють матеріальну базу для застосування соціальної відповідальності та формують ресурсні можливості сталого розвитку, соціальні – вони характеризують людський та соціальний потенціал та можливості його розвитку при усвідомленні переваг соціально відповідальної поведінки для цілей сталого розвитку,

екологічні – впливають на суб'єкт соціальної відповідальності, його якісні та кількісні характеристики, визначають рівень безпеки стану навколишнього середовища.

Україна вже почала реформувати основні напрями державної політики та розвитку, які базуються на нормах та принципах європейського досвіду. Дотримання цих принципів сприяє успішному досягненню цілей розвитку суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Діагностика стану та перспектив розвитку соціальної відповідальності в Україні (експертні оцінки): монографія / О. Ф. Новікова, М. Є. Дейч, О. В. Панькова та ін.; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. – Донецьк, 2013. – 296 с.

2. Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 «Стратегія сталого розвитку «Україна-2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/>.

Ключові слова: інтеграція, соціальна відповідальність, суспільні відносини, модернізація.

Key words: integration, social responsibility, social relationships, modernization, behavior.

Евген Дятлов,

аспірант Донецького державного університету управління (м. Маріуполь)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Evgeniy Dyatlov,

Postgraduate Student of Donetsk State University of Management (Mariupol)

EUROPEAN EXPERIENCE OF FORMATION OF A NATIONAL INFORMATION SYSTEM OF ECONOMIC OPERATORS

В умовах глобалізації та інтеграції національних економік великого значення набуває забезпечення суб'єктів господарювання економічного інформацією. Системи забезпечення економічною інформацією формуються на глобальному, міждержавному та національному рівнях для розвитку зовнішньої торгівлі та економіки країн світу.

В країнах ЄС сформовано системи інформаційного забезпечення суб'єктів економічної діяльності за участю органів державного управління і бізнес-структур. В Україні така система лише формується. Так, прийнято ряд законів [1-3], реалізується Концепція формування системи національних електронних інформаційних ресурсів [4]. У цьому плані актуальним є узагальнення європейського досвіду для застосування в Україні, що обумовило мету дослідження.

Розвиток сучасної економіки неможливо уявити без інформації, яка є сьогодні таким же важливим чинником виробництва, як земля, праця і капітал. Зростання ролі інформаційного забезпечення економічної, зокрема зовнішньоекономічної, діяльності обумовлено наступним: значним збільшенням попиту на інформацію в 1980-х та на початку 1990-х рр. в умовах

співробітництва, використовуючи розробку науково обґрунтованих пропозицій, організацію наукових та експертних досліджень.

3. Визначити цілі та завдання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС як пріоритетні в розбудові європейського майбутнього України та сприяти їх виконанню, що забезпечить громадянам України посилення захисту прав людини, кращому включенню різних категорій суспільства до складу економічно активного населення та зниженню рівня соціальної напруги.

4. Констатувати, що співробітництво, взаємний обмін інформацією, практикою та досвідом у галузі освіти та навчання між Україною та ЄС сприятиме їх розвитку, покращенню прозорості та визнання кваліфікацій і компетенцій, зокрема поширювати розгляд організаційно-методичних питань проведення спільних з європейськими країнами інтерактивних англomовних семінарів, тренінгів, воркшопів, майстер класів, науково-методичних конференцій тощо.

5. Взяти участь у розробці та експертизі законодавчих актів щодо адаптації нормативно-правової бази України до європейських стандартів, зокрема щодо гармонізації національної міграційної політики з політикою Європейського Союзу, узгодження нормативно-правової бази України із законодавством ЄС у сфері надання транспортних, туристичних та екологічних послуг, морської правосуб'єктності України тощо.

6. Сприяти інформуванню громадян, її залученню до реалізації євроінтеграційної політики України, до проведення реформ та змін у суспільстві, що пов'язані з процесом європейської інтеграції.

7. Для активізації академічної мобільності розробити механізми її реалізації з урахуванням законодавчих положень ЄС та міжнародного права; вдосконалити інформаційне забезпечення й супровід академічної мобільності.

18 травня 2017 року
м. Маріуполь

Наукове видання

УКРАЇНА ТА ЄС: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ

Матеріали Інтернет-конференції

Мови: українська, англійська, німецька, російська

Відповідальність за зміст, точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ несуть автори матеріалів.

Відповідальні
за випуск

А. Р. Никифоренко,
Д. Л. Тарасенко

Комп'ютерна
верстка

Г. С. Ляшова

Підписано до друку 30.06.2017. Формат 60×84¹/₁₆. Папір фінський.
Друк офсетний. Обл.-вид. арк. Наклад 100 прим. Замовлення №.

Донецький державний університет управління
87513, м. Маріуполь, вул. Карпінського, 58